PREZENTACJA DLA KLASY 4 SP
DO LEKCJI 11

UCZYMY SIĘ CZYTAĆ
PISMO ŚWIĘTE

Święty Wojciech
Dom Medialny

UCZYMY SIĘ CZYTAĆ PISMO ŚWIĘTE

Święty Wojciech
strefa katechety

Dz 14, 8-10

Nazwa Księgi

Rozdział

Werset

skoro jednak je odrzucacie, sami uważacie
się za niegodnych życia wiecznego, dlatego
zwracamy się do pogan. [47] Tak bowiem nam
Pan polecił:
«Powołałem cię, byś był światłością
dla pogan
i zaniósł zbawienie aż po krańce ziemi»".
[48] Słysząc to, poganie cieszyli się, wysławiając słowo Pańskie i uwierzyli ci, którzy zostali powołani do życia wiecznego. [49] I słowo Pańskie rozchodziło się po całej okolicy.
[50] Tymczasem Żydzi podburzyli pobożne
a wpływowe kobiety oraz znaczne osobistości w mieście zaczęli prześladować Pawła
i Barnabę, wyrzucając ich swoje granice. [51] Wtedy, strząsając na ich proch ze swoich nóg, udali się do Ikonium, a uczniowie
pozostali pełni radości i Ducha Świętego.

Paweł i Barnaba w Ikonium

14 [1] W Ikonium zdarzyło się podobnie: weszli do synagogi żydowskiej i tak przemawiali tak, że mnóstwo Żydów i Greków uwierzyło. [2] Ci jednak spośród Żydów, którzy nie uwierzyli, podburzali i źle usposabiali pogan przeciw braciom. [3] Przebywali tam dość długo przemawiając odważnie, pełni ufności do Pana, który potwierdzał słowo swojej łaski przez cuda i znaki, jakie się działy przez ich ręce. [4] Ludność miasta podzieliła się: jedni byli z apostołami. [5] Gdy się ni poganie i Żydzi ze cieli ich znieważyć

Paweł i Barnaba w Listrze

[8] W Listrze żył pewien człowiek o bezwładnych nogach, kaleka od urodzenia, który nigdy jeszcze nie chodził. [9] Słuchał on przemówienia Pawła, który pojrzał na niego przenikliwym wzrokiem i przekonany, że ma wiarę, dzięki której może uzdrowienia, [10] powiedział donośnym głosem: „Stań na nogach!", a on poderwał się i zaczął chodzić. [11] Tłumy zaś widząc, czego Paweł dokonał, mówiły w swoim likaońskim języku: „Bogowie w ludzkiej postaci zstąpili do nas", [12] nazywając Barnabę Zeusem, a Pawła Hermesem, ponieważ Paweł wtedy przemawiał. [13] Kapłan Zeusa z podmiejskiej świątyni przyprowadził woły i przyniósł wieńce przed bramę, i razem z tłumem chciał złożyć ofiarę. [14] Słysząc to, apostołowie Paweł i Barnaba rozdarli szaty i wpadli w tłum z krzykiem: [15] „Ludzie, co wy czynicie, przecież my, podobnie jak wy, jesteśmy tylko ludźmi podlegającymi cierpieniom. Głosimy wam dobrą nowinę, abyście odstąpili od rzeczy próżnych do Boga żywego, który stworzył niebo i ziemię, morza i wszystko, co się w nich znajduje.
[16] W minionych wiekach pozwolił On wszystkim narodom chodzić własnymi drogami,
[17] nie przestając jednak dawać świadectwa o sobie i udzielać dobrodziejstw: zsyłał bowiem deszcz z nieba w czasie urodzaju, dawał pokarm i radość sercom waszym". [18] Tymi słowami z trudem powstrzymywali ich od

wie, podniósł się i wszedł do miasta. Następnego dnia udał się z Barnabą do Derbe.

Powrót do Antiochii Syryjskiej

[21] Głosząc dobrą nowinę w tym mieście, zdo
byli sporą liczbę uczniów, a potem wró
cili do Listry, Ikonium i Antiochii. [22] Umac
niając serca uczniów, zachęcali ich d
wytrwania w wierze tymi słowami: „Trzeb
pokonać wiele trudności, by wejść do króle
stwa Bożego". [23] Przez wkładanie rąk w cza
sie postów i modlitw powoływali w każdy
Kościele prezbiterów, powierzając ich Pan
w którego uwierzyli. [24] Następnie przesz
przez Pizydię i doszli do Pamfilii. [25] Kied
skończyli nauczanie w Perge, przybyli do A
talii. [26] Stamtąd popłynęli do Antiochii, gdz
za łaską Bożą byli wyznaczeni do dzie
które właśnie wykonali. [27] Po swym przyb
ciu opowiedzieli zebranemu tam Kościo
wi, jak wielkich rzeczy dokonał Bóg, bę
z nimi, i jak poganom otworzył bramy w
ry. [28] Pozostali wśród uczniów dłuższy cz

Sobór Jerozolimski

15 [1] Niektórzy przybywający z Judei
uczali braci: „Jeżeli nie zostanie
obrzezani według zwyczaju Mojżeszowe
nie możecie być zbawieni". [2] Ponieważ
wołało to niemałe zamiesz spór
dzy nimi a Pawłem i Barnab ego po
nowili, że Paweł i Barnaba oraz kilku inn

Święty Wojciech
strefa katechety

34 A że Go wskrzesił z martwych, aby już
więcej nie uległ rozkładowi, tak to zapowiedział: «Wypełnię obietnicę daną Dawidowi,
35 w którą wierzyć należało». Dlatego to na
innym miejscu mówi: «Nie pozwolisz, aby
święty Twój uległ zniszczeniu». 36 Dawid
bowiem, wypełniwszy za życia swego wolę
Bożą, umarł. Został złożony przy swoich ojcach i uległ rozkładowi. 37 Ten zaś, którego
Bóg wskrzesił, nie uległ rozkładowi. 38 Bracia,
bądźcie więc przekonani, że to przez Niego
głosi się wam odpuszczenie tych wszystkich
grzechów, których nie mogło usprawiedliwić Prawo Mojżeszowe, 39 bo w Nim właśnie każdy, kto wierzy, dostępuje usprawiedliwienia. 40 Uważajcie więc, aby na was nie
sprawdziła się przepowiednia proroków:
41 «Wy, którzy pogardzacie, spójrzcie,
podziwiajcie i przepadnijcie,
bo ja dokonuję dzieła za dni waszych,
takiego dzieła, w które byście
nie uwierzyli,
gdyby wam ktoś opowiadał»".
42 Rozchodzący się prosili, by w następny szabat przemawiali do nich na ten sam temat.
43 Po rozejściu się zebranych wielu Żydów
i pobożnych prozelitów towarzyszyło dalej
Pawłowi i Barnabie, którzy rozmawiając z nimi, starali się ich zachęcać do wytrwania
w łasce Bożej.
44 W następny zaś szabat zebrało się [illegible] prawie całe miasto, aby słuchać słowa Bożego.
45 Na widok tłumów [illegible] ogarnęła Żydów, którzy rzucając [illegible] wierstwa, s[illegible]
wiali się słowom Pawła. 46 Na to Paweł [illegible]
[illegible] stwierdzili: „To
[illegible] słowo B[illegible]
usprawiedliwienia, który szeroko wyłożył w swoich listach (por. Rz 5; Ga[illegible]16). Nie wszyscy jednak
Żydzi posłuchali apostołów. Znaleźli się i tacy, którzy przeciwko nim podburzali. Odtąd zacznie się
walka między Pawłem a Żydami, którą będzie prowadził do końca swego życia, a będzie ona dla nie-
go wielkim, bolesnym doświadczeniem. Ponieważ Żydzi odrzucają słowo Boże, jest to wyraźny znak
dla Pawła, że czas rozpocząć wśród pogan misję zleconą mu przez Chrystusa. Paweł, najpierw apostoł
Żydów, stanie się apostołem pogan. W ten sposób Bóg będzie prowadził dalej dzieło zbawienia (temat
ten rozwinie w Liście do Rzymu 9-11). Opuszcza Paweł Antiochię Pizydyjską, ciesząc się nawróce-
[illegible]a smucąc niepowodzeniem u Żydów.
[illegible]nie Kościoła skłoniło Pawła i Barnabę, by udać się do Ikonium. I znowu widać
[illegible]zwoju Kościoła, bo opuszczając z konieczności miejscowości, zostawili w nich
[illegible] postaci założonych Kościołów. W Ikonium Kościół powoli, ale systematycznie
[illegible]gogi, gdyż ludność tego miasta samorzutnie podzieliła się na zwolenników Ży-
[illegible]nowu na skutek zamieszek wywołanych przez Żydów misjonarze zmuszeni byli
[illegible]dać się do oddalonej o 40 km Listry, [illegible]

Powołanie Barnaby i Pawła

14 1 W Ikonium zdarzyło się podobnie: we-
szli do synagogi żydowskiej i przema-
[illegible] mnóstwo Żydów i Greków uwierzyło. 2 Ci jednak spośród Żydów, którzy nie
uwierzyli, podburzali i [illegible]usposabiali pogan
przeciw braciom. 3 Przebywali tam dość długo przemawiając odważnie, pełni ufności do
Pana, który potwierdzał słowo swojej łaski
przez cuda i znaki, jakie się działy przez ich
ręce. 4 Ludność miasta podzieliła się: jedni byli
za Żydami, inni zaś za apostołami. 5 Gdy się
dowiedzieli, że rozjątrzeni poganie i Żydzi ze
swymi przełożonymi chcieli ich znieważyć
i ukamienować, 6 uciekli do miast Likaonii,
[illegible] głosili
[illegible]

Paweł i Barnaba w Listrze

8 W Listrze żył pewien człowiek o bezwładnych nogach, kaleka od urodzenia, który nigdy nie chodził. 9 Słuchał on przemówienia Pawła, który spojrzał na niego
przenikliwym wzrokiem, a przekonany, że
ma wiarę, dzięki której może być uzdrowiony, 10 powiedział donośnym głosem:
prosto na nogach!", a on poderwał się i zaczął chodzić. 11 Tłumy zaś widząc, czego Paweł dokonał, mówiły w swoim likaońskim
języku: „Bogowie w ludzkiej postaci zstąpili
do nas", 12 nazywając Barnabę Zeusem, a Pawła Hermesem, ponieważ Paweł wtedy przemawiał. 13 Kapłan Zeusa z podmiejskiej świątyni przyprowadził woły i przyniósł wieńce
przed bramę, i razem z tłumem chciał złożyć
ofiarę. 14 Słysząc to, apostołowie Paweł i Barnaba rozdarli szaty i wpadli w tłum, krzycząc
krzykiem: 15 „Ludzie, co wy czynicie, przecież my,
podobnie jak wy, jesteśmy tylko ludźmi, podlegającymi cierpieniom. Głosimy wam dobrą
nowinę, abyście odstąpili od rzeczy próżnych
do Boga żywego, który stworzył niebo i ziemię, morza i wszystko, co się w nich znajduje.
16 W minionych wiekach pozwolił On wszystkim narodom chodzić własnymi drogami,
17 nie przestając jednak dawać świadectwa
o sobie i udzielać dobrodziejstw: zsyłał bowiem deszcz z nieba w czasie urodzaju, dawał
pokarm i radość sercom waszym". 18 Tymi
słowami z trudem powstrzymywali ich od
złożenia im ofiary.
19 Tymczasem [illegible] przybyli
[illegible] podburzyli tłumy i dla ka-
[illegible] ukamienowali, że
nie żyje. 20 Gdy jednak obstąpili go uczniowie, podniósł się i wszedł do miasta. Następnego dnia udał się z Barnabą do Derbe.

Powrót do Antiochii Syryjskiej

21 Głosząc dobrą nowinę w tym mieście, zdobyli sobie sporą liczbę uczniów, a potem wrócili do Listry, Ikonium i Antiochii. 22 Umacniając przekonania uczniów, zachęcali ich do
wytrwania w wierze tymi słowami: „Trzeba
pokonać wiele trudności, by wejść do królestwa Bożego". 23 Przez wkładanie rąk w czasie postów i modlitw powoływali w każdym
Kościele prezbiterów, powierzając ich Panu,
w którego uwierzyli. 24 Następnie przeszli
przez Pizydię i doszli do Pamfilii. 25 Kiedy
skończyli nauczanie w Perge, przybyli do Attalii. 26 Stamtąd popłynęli do Antiochii, gdzie
za łaską Bożą byli wyznaczeni do dzieła,
które właśnie wykonali. 27 Po swym przybyciu opowiedzieli zebranemu tam Kościołowi, jak wielkich rzeczy dokonał Bóg, będąc
z nimi, i jak poganom otworzył bramy wiary. 28 Pozostali wśród uczniów dłuższy czas.

Sobór Jerozolimski

15 1 Niektórzy przybywający z Judei nauczali braci: „Jeżeli nie zostaniecie
obrzezani według zwyczaju Mojżeszowego,
nie możecie być zbawieni". 2 Ponieważ wywołało to [illegible]nałe zamieszanie i spór między nimi [illegible]em i Barnabą, dlatego postanowili, że Paweł, Barnaba oraz kilku innych
spośród nich udadzą się w tej sprawie do
apostołów [illegible]
[illegible]słańcy, ścisłe odbierając [illegible]
[illegible]nicję i [illegible]
[illegible]gan, co wszystkim braciom sprawiało wielką

8-20. Likaonia ze swoimi miastami należała do krain w pełni pogańskich. Wskazuje na to z całą pewnością epizod mający miejsce w Listrze, a związany z uzdrowieniem kaleki. Mieszkańcy miast na skutek tego wydarzenia wzięli apostołów za bogów pogańskich: Zeusa i Hermesa. W krótkim przemówieniu Pawła można odnaleźć swojego rodzaju formułę nawrócenia stosowaną w gminach pogańskich (por. 1 Tes 1,9). Mówi w niej apostoł o stworzeniu, o opatrzności Bożej, nie odwołując się do argumentacji zaczerpniętej z ST.
21-28. Paweł z towarzyszem wraca do miejsca rozpoczęcia pierwszej podróży, do Antiochii Syryjskiej nad Orontesem. W czasie tego powrotu misjonarze wstępują do Listry, Ikonium i Antiochii Pizydyjskiej, pogłębiają naukę i wiarę oraz ustanawiają kapłanów, którzy mieli dalej prowadzić rozpoczęte przez nich dzieło. W Antiochii nad Orontesem zebrał się cały Kościół, a misjonarze złożyli sprawozdanie ze swej blisko trzy lata trwającej podróży. Podkreślali działanie Ducha Świętego, który towarzyszył ich poczynaniom, oraz to, że Bóg otworzył poganom drzwi do wiary.

Nazwa Księgi Rozdział Werset

Święty Wojciech
strefa katechety

34 A że Go wskrzesił z martwych, aby już
więcej nie uległ rozkładowi, tak to zapowie-
dział: «Wypełnię obietnicę daną Dawidowi,
w którą wierzyć należało». 35 Dlatego to na
innym miejscu mówi: «Nie pozwolisz, aby
święty Twój uległ zniszczeniu». 36 Dawid
bowiem, wypełniwszy za życia swego wolę
Bożą, umarł. Został złożony przy swoich oj-
cach i uległ rozkładowi. 37 Ten zaś, którego
Bóg wskrzesił, nie uległ rozkładowi. 38 Bracia,
bądźcie więc przekonani, że to przez Niego
głosi się wam odpuszczenie tych wszystkich
grzechów, których nie mogło usprawiedli-
wić Prawo Mojżeszowe, 39 bo w Nim wła-
śnie każdy, kto wierzy, dostępuje usprawie-
dliwienia. 40 Uważajcie więc, aby na was nie
sprawdziła się przepowiednia proroków:
41 «Wy, którzy pogardzacie, spójrzcie,
podziwiajcie i przepadnijcie,
bo ja dokonuję dzieła za dni waszych,
takiego dzieła, w które byście
nie uwierzyli,
gdyby wam ktoś opowiadał»".
42 Rozchodzący się prosili, by w następny sza-
bat przemawiali do nich na ten sam temat.
43 Po rozejściu się zebranych wielu Żydów
i pobożnych prozelitów towarzyszyło dalej
Pawłowi i Barnabie, którzy rozmawiając z ni-
mi, starali się ich zachęcać do wytrwania
w łasce Bożej.
44 W następny zaś szabat zebrało się już pra-
wie całe miasto, aby słuchać słowa Bożego.
45 Na widok tłumów zazdrość ogarnęła Ży-
dów, którzy rzucając bluźnierstwa, sprzeci-
wiali się słowom Pawła. 46 Na to Paweł i Bar-
naba otwarcie odpowiedzieli: „To wam
najpierw powinno być głoszone słowo Boże,
skoro jednak je odrzucacie, sami uważacie
się za niegodnych życia wiecznego, dlatego
zwracamy się do pogan. 47 Tak bowiem nam
Pan polecił:
«Powołałem cię, byś był światłością
dla pogan
i zaniósł zbawienie aż po krańce ziemi»".
48 Słysząc to, poganie cieszyli się, wysławia-
jąc słowo Pańskie, a uwierzyli ci, którzy zo-
stali powołani do życia wiecznego, 49 i sło-
wo Pańskie rozchodziło się po całej okolicy.
50 Tymczasem Żydzi podburzyli pobożne
a wpływowe kobiety oraz wybitne osobisto-
ści w mieście zaczęli prześladować Pawła
i Barnabę, wyrzucając ich poza swoje grani-
ce. 51 Wtedy, strząsając na nich proch ze swo-
ich nóg, udali się do Ikonium, 52 a uczniowie
pozostali pełni radości i Ducha Świętego.

Paweł i Barnaba w Ikonium

14 1 W Ikonium zdarzyło się podobnie: we-
szli do synagogi żydowskiej i przema-
mnóstwo Żydów i Greków uwie-
rzyło. 2 Ci jedna[k] pośród Żydów, którzy nie
uwierzyli, podbu[rzyli] i źle usposabiali pogan
przeciw braciom. 3 Przebywali tam dość dłu-
go przemawiając odważnie, pełni ufności do
Pana, który potwierdzał słowo swojej łaski
przez cuda i znaki, jakie się dzia[ły] przez ich
ręce. 4 Ludność miasta podzieliła się: jedni byli
za Żydami, inni zaś za apostołami. 5 Gdy się
dowiedzieli, że rozjątrzeni poganie i Żydzi
swymi przy[wódcami] chcieli ich znieważyć
i ukamienować, 6 uc[iekli] do miast Licaonii,
do Listry i Derbe oraz [okolic] i tam głosili
dobrą nowin[ę].

Paweł i Barnaba w Listrze

8 W Listrze żył pewien człowiek o bezwład-
nych nogach, kaleka od urodzenia, który ni-
gdy jeszcze nie chodził. 9 Słuchał on prze-
mówienia Pawła, który spojrzał na niego
przenikliwym wzrokiem, a przekonany, że
ma wiarę, dzięki której może być uzdrowio-
ny, 10 powiedział donośnym głosem: „Stań
prosto na nogach!", a on poderwał się i za-
czął chodzić. 11 Tłumy zaś widząc, czego Pa-
weł dokonał, [krzyknęły] w swoim likaońskim
języku: „Bogowie w ludzkiej postaci zstąpili
do nas", 12 nazywając Barnabę Zeusem, a Paw-
ła Hermesem, ponieważ [to] Paweł wtedy prze-
mawiał. 13 Kapłan Zeusa z podmiejskiej świą-
tyni przyprowadził wołów i przyniósł wieńce
przed bramę i wraz z tłumem chciał złożyć
ofiarę. 14 Słysząc to, apostołowie Paweł i Bar-
naba rozdarli szaty i wpadli w tłum z krzy-
kiem: 15 „Ludzie, co wy czynicie, przecież my,
podobnie jak wy, jesteśmy tylko ludźmi, pod-
legającymi cierpieniom. Głosimy wam dobrą
nowinę, abyście odstąpili od rzeczy próżnych
do Boga żywego, który stworzył niebo i zie-
mię, morza i wszystko, co się w nich znajduje.
16 W minionych wiekach pozwolił On wszyst-
kim narodom chodzić własnymi drogami,
17 nie przestając jednak dawać świadectwa
o sobie i udzielać dobrodziejstw: zsyłał bo-
wiem deszcz z nieba i czasie urodzaju, dawał
pokarm i radość sercom waszym". 18 Tymi
słowami z trudem powstrzymywali ich od
złożenia im ofiary. 19 Wkrótce przybyli
Żydzi z Antiochii i Ikonium, podburzając tłum, obrzucili Pawła ka-
mieniami i wywlekli go za miasto, sądząc, że
nie żyje. 20 Gdy jednak obstąpili go ucznio-
wie, podniósł się i wszedł do miasta. Następ-
nego dnia udał się z Barnabą do Derbe.

Powrót do Antiochii Syryjskiej

21 Głosząc dobrą nowinę w tym mieście, zdo-
byli sporą liczbę uczniów, a potem wró-
cili do Listry, Ikonium i Antiochii. 22 Umac-
niając przekonania uczniów, zachęcali ich do
wytrwania w wierze tymi słowami: „Trzeba
pokonać wiele trudności, by wejść do króle-
stwa Bożego". 23 Przez wkładanie rąk w cza-
sie postów i modlitw powoływali w każdym
Kościele prezbiterów, powierzając ich Panu,
w którego uwierzyli. 24 Następnie przeszli
przez Pizydię i doszli do Pamfilii. 25 Kiedy
skończyli nauczanie w Perge, przybyli do At-
talii. 26 Stamtąd popłynęli do Antiochii, gdzie
za łaską Bożą byli wyznaczeni do dzieła,
które właśnie wykonali. 27 Po swym przyby-
ciu opowiedzieli zebranemu tam Kościoło-
wi, jak wielkich rzeczy dokonał Bóg, będąc
z nimi, i jak poganom otworzył bramy wia-
ry. 28 Pozostali wśród uczniów dłuższy czas.

Sobór Jerozolimski

15 1 Niektórzy przybywający z Judei na-
uczali braci: „Jeżeli nie zostaniecie
obrzezani według zwyczaju Mojżeszowego,
nie możecie być zbawieni". 2 Ponieważ wy-
wołało to niemałe zamieszanie i spór mię-
dzy nimi a Pawłem i Barnabą, dlatego posta-
nowili, że Paweł i Barnaba oraz kilku innych
spośród nich udadzą się w tej sprawie do
apostołów i starszych w Jerozolimie. 3 Wy-
słańcy Kościoła, odbywając drogę przez Fe-
nicję i Samarię, opowiadali o nawróceniu po-
gan, co wszystkim braciom sprawiało wielką

usprawiedliwienia, który szeroko wyłożył w swoich listach (por. Rz 5; Gal 2,16). Nie wszyscy jednak Żydzi posłuchali apostołów. Znaleźli się i tacy, którzy przeciwko nim podburzali. Odtąd zacznie się walka między Pawłem a Żydami, którą będzie prowadził do końca swego życia, a będzie ona dla nie-go wielkim, bolesnym doświadczeniem. Ponieważ Żydzi odrzucają słowo Boże, jest to wyraźny znak dla Pawła, że czas rozpocząć wśród pogan misję zleconą mu przez Chrystusa. Paweł, najpierw apostoł Żydów, stanie się apostołem pogan. W ten sposób Bóg będzie prowadził dalej dzieło zbawienia (temat ten rozwinie w Liście do Rzymu 9-11). Opuszcza Paweł Antiochię Pizydyjską, ciesząc się nawróce-niami i smucając niepowodzeniem u Żydów.

nie Kościoła skłoniło Pawła i Barnabę, by udać się do Ikonium. I znowu widać zwoju Kościoła, bo opuszczając z konieczności miejscowości, zostawili w nich postaci założonych Kościołów. W Ikonium Kościół powoli, ale systematycznie gogi, gdyż ludność tego miasta samorzutnie podzieliła się na zwolenników Ży-nowu na skutek zamieszek wywołanych przez Żydów misjonarze zmuszeni byli dać się do oddalonej o 40 km Listry,

8-20. Likaonia ze swoimi miastami należała do krain w pełni pogańskich. Wskazuje na to z całą pew-nością epizod mający miejsce w Listrze, a związany z uzdrowieniem kaleki. Mieszkańcy miast na skutek tego wydarzenia wzięli apostołów za bogów pogańskich: Zeusa i Hermesa. W krótkim przemó-wieniu Pawła można odnaleźć swojego rodzaju formułę nawrócenia stosowaną w gminach pogań-skich (por. 1 Tes 1,9). Mówi w niej apostoł o stworzeniu, o opatrzności Bożej, nie odwołując się do argumentacji zaczerpniętej z ST.

21-28. Paweł z towarzyszem wraca do miejsca rozpoczęcia pierwszej podróży, do Antiochii Syryjskiej nad Orontesem. W czasie tego powrotu misjonarze wstępują do Listry, Ikonium i Antiochii Pizydyj-skiej, pogłębiają naukę i wiarę oraz ustanawiają kapłanów, którzy mieli dalej prowadzić rozpoczęte przez nich dzieło. W Antiochii nad Orontesem zebrał się cały Kościół, a misjonarze złożyli sprawoz-danie ze swej blisko trzy lata trwającej podróży. Podkreślali działanie Ducha Świętego, który towarzy-

Dz 14, 8-10

Święty Wojciech
strefa katechety

BIBLIOGRAFIA

Jestem chrześcijaninem. Podręcznik dla klasy czwartej szkoły podstawowej, red. ks. prof. J. Szpet, D. Jackowiak. Wydawnictwo Święty Wojciech, Poznań 2011, s. 34-39.

Jestem chrześcijaninem. Poradnik metodyczny. Czwartaa klasa szkoły podstawowej, red. ks. prof. J. Szpet, D. Jackowiak. Wydawnictwo Święty Wojciech, Poznań 2011, s. 47-52

FOTOGRAFIE

pixabay.com, K. Tomiak